

N:o 16.

Ank. till Riksd. Kansli den 20 Febr. 1882, kl. 1 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckta motioner om ändring dels af 30 kap. 1 § Rättegångsbalken, dels ock af 25 kap. 9 och 15 §§ samma balk.

Lag-Utskottet afgifver härmed utlåtande öfver trenne till Utskottet hänvisade motioner, väckta den ena inom Första Kammaren, N:o 30, af Herr *J. E. Nyström*, och de två andra inom Andra Kammar-
aren, N:is 57 och 90, af Herrar *Er. Petter Jonsson* och *H. F. Bergström*, med hvilken senare Herrar *J. E. Wikstén*, *N. Boström* och *J. W. Lindh* instämt.

Samtliga dessa motioner afse ändring af den i 30 kap. 1 § Rättegångsbalken stadgade tid af tjugu dagar efter det Hofrätts dom eller utslag i hufvudsaken fallit, inom hvilken tid den, som vill söka, att Konungen må pröfva domen och utslaget, skall gifva sådant i Hofrätten skriftligen till känna och tillika insätta revisionsskilling, två hundra daler. I Herr Nyströms motion föreslås dessutom ändring af den i 25 kap. 9 och 15 §§ Rättegångsbalken bestämda tid för fullföljande af erlagdt vad.

Hvad nu först beträffar motionärernes förslag till ändring af 30 kap. 1 § Rättegångsbalken, förete dessa förslag sins emellan någon skiljaktighet. Herr *Jonsson* föreslår:

»att Riksdagen ville besluta följande förändrade lydelse af 1 § uti 30:de kap. Rättegångsbalken:

Hvar, som söka vill, att Konungen må pröfva Hofrätts dom och utslag, som i hufvudsak fallit; gifve det skriftligen tillkänna i Hofrätten innan klockan tolf å *sextionde* (60) dagen, den dag oräknad då utslaget föll; och sätte der tillika in tvåhundra daler, eller så mycket i guld eller silfver som deremot svarar. Sedan vederdeloman är deröfver hörd, gifve Hofrätten dem svar, om och huru det tillåtas må. Ej må det vägras, der ej annorlunda uttryckligen i denna balk stadgadt finnes;»

hvarjemte motionären anhåller, »att Lag-Utskottet på samma gång må pröfva, huru tiden för revisionsskillings nedsättande må utsträckas för hela riket, eller endast inom de norrländska länen, samt, derest den föreslagna tiden icke anses lämplig, föreslå annan lämplig tid.»

Motionären förmåler, till stöd för sitt förslag, hurusom nu bestämda tid för tillkännagifvande i Hofrätt, att part ämnar söka pröfning hos Konungen, är för kort, synnerligast för de i Norrlands aflägsna trakter långt ifrån poststationer och telegrafinrättningar boende rättsökande. Det hade därför flerfaldiga gånger händt, att ombudets underrättelse till hufvudmannen om målens utgång i Hofrätten, oaktadt den afgått samma dag, som utslag eller dom meddelats, icke kommit målseganden till handa så tidigt, att han inom fatalietidens utgång kunnat bevara sin talan mot beslutet. Visserligen hade invändts, att parternes vid Hofrätten använda ombud vanligen vore försedda med så vidsträckt fullmakt, att deri innefattades äfven berättigande att å hufvudmannens vägnar företaga ifrågavarande åtgärd. Om än en del fullmakter skulle vara af så vidsträckt innehåll, att ombuden kunde bevara sin hufvudmans rätt, så vore icke brukligt, att penningar, som skulle insättas såsom revisionsskillning, medföljde fullmakten, för fullföljande af mål i Hofrätten, och icke kunde man vänta, att ett ombud af egna medel skulle erlægga revisionsskillingen, innan han rådfört sig med målseganden; och alltför kostsamt blefve det att på förhand, och samtidigt med handlingarnes insändande till Hofrätten, insända penningar, som till revisionsskillning erfordrades, för att vara säker att de inkomme i rätt tid, då känt vore, att en del mål afgjordes inom några få månader, hvaremot det kunde dröja ett helt år och derutöfver, innan en del andra mål afgjordes i Hofrätten.

På hufvudsakligen samma grunder föreslår Herr *Bergström*, att ifrågavarande tid måtte ändras, åtminstone för de tre nordligaste länen, till minst fyratio dagar, samt Herr *Nyström*, att samma tid måtte, åt-

minstone hvad Norrbottens och Vesterbottens län angår, utsträckas till fyratio dagar.

Att, såsom särskildt Herr Jonsson i sin motion föreslår, förlänga ifrågavarande tid för mål ej allenast från de norra länen utan ock från rikets mellersta och sydliga delar, synes Utskottet icke af förhållandena påkalladt. Men äfven hvad rikets nordliga delar beträffar, finner Utskottet icke tillräckliga skäl vara anförda för åvägbringande af en lagförändring i antydd riktning. Vederbörande parts ombud i Hofrätten är vanligen försedt med sådan fullmakt, att den berättigar honom att hos Hofrätten söka revision, och, om ombudet skyndsamligen till sin hufvudman sänder afskrift af domen, kan i de flesta fall denne senare utan svårighet genom bref eller telegram inom behörig tid gifva ombudet föreskrift om sakens fullföljande. Kan hufvudmannen ej med posten sända penningar till revisionsskillingen, har han tillfälle insätta beloppet i någon närbelägen bankinrättning, hvilken sedan medelst telegram uppdrager utbetalningen till någon dylik anstalt i Stockholm. Visserligen kan det gifvas en eller annan rättssökande, hvilkens hemvist är beläget på så långt afstånd från post- eller telegrafstation; att tiden icke medgifver honom att erhålla del af Hofrättens dom och meddela sig med sitt ombud i Stockholm; men den, som är så aflägsset boende, läser väl vanligen å någon med kommunikationer bättre försedd plats i hembygden hafva en kommissionär, som bevakar hans angelägenheter, och man kan icke, då fråga är om allmän lag, låta sig ledas af hänsyn till mer eller mindre sällsynta undantagsförhållanden.

Men äfven ur formel synpunkt möta hinder för bifall till motionerna. Skulle nemligen tiden för revisionssökandet utsträckas till fyratio dagar, blefve deraf en följd, att, då enligt förordningen den 24 April 1754 stämpladt papper till Hofrättens protokoll skall inlemnas senast inom en månad från det revisionssökandet beviljats, ett af de för sakens fullföljande föreskrifna villkoren icke behöfde fullgöras förr än tiö dagar efter den i 30 kap. 9 § Rättegångsbalken stadgade tid af två månader, inom hvilken parterne uti saker, som i Svea Hofrätt äro dömda, skola inställa sig hos Konungen; hvilket förhållande åter komme i strid med föreskriften i 7 § af samma kap., att alla prästanda skola inom sist berörda tid vara fullgjorda. För att kunna genomföra ändring af stadgandet i 30 kap. 1 § Rättegångsbalken skulle således erfordras omarbetning jemväl af åtskilliga andra lagens bestämmelser —

en åtgärd, hvartill Utskottet icke finner motionärernes förslag gifva tillräcklig anledning.

På grund af det anförda får Utskottet hemställa,

1) att Herrar Nyströms, Jonssons och Bergströms motioner, den först nämnda i hvad den afser ändring af 30 kap. 1 § Rättegångsbalken, icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Uti andra delen af sin motion anför Herr *Nyström*, hurusom den i lagen föreskrifna tid af nittio dagar för fullföljandet af erlagdt vad mot utslag och dom från härads- och rådstufvurätt i Vesterbottens och Norrbottens län är öfverflödigt lång och kan utan olägenhet förkortas, samt föreslår därför, att 25 kap. 9 och 15 §§ Rättegångsbalken måtte så förändras, att erlagdt vad mot utslag och dom från nämnda domstolar skall fullföljas inom sextio dagar i stället för nittio dagar.

Äfven om tiden för fullföljande af vad för rättssökande från de två nordligaste länen skulle vara något längre än som erfordras, kan dock icke en förkortning af denna tid anses vara af något verkligt behof påkallad och synes i alla händelser af allt för ringa betydelse för att ensam föranleda särskild lagstiftningsåtgärd, hvarför Utskottet hemställer,

2) att Herr Nyströms motion icke heller i denna del måtte vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 20 Februari 1882.

På Lag-Utskottets vägnar:

E. THOMASSON.
